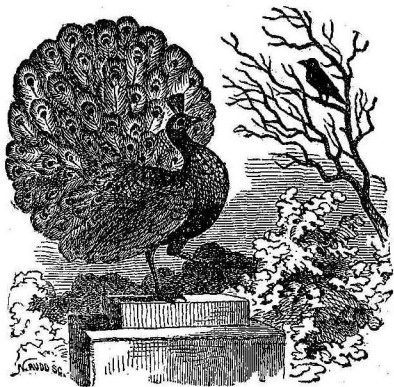

ἐπιτήρῃσιν καὶ βοήθειαν ἔχειν, ὅστις ποτὲ δὲν νυστάζει καὶ ποτὲ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

Ο ΤΑΩΣ.

Τὸ ὥραϊον τοῦτο πτηνὸν ἔχει σῶμα κομψόν, πτερὰ λαμπρά, καὶ βάδισμα σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπές· ὧν δ' ἀγέρωχος διὰ τὸν λαμπρὸν αὐτοῦ στολισμὸν, ἀνυψοῖ τὴν κεφαλὴν του ὑπερηφάνως, καὶ ὅταν βλέπῃ, ὅτι ἔχουσι τὰ βλέμματά των πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένα οἱ ἄνθρωποι, ἐπαιρόμενος διὰ τοῦτο, ἀνοίγει πομπῶς ἐν εἵδει ῥιπίδος τὰ πτερὰ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ, τῆς ὁποίας τὰ χρυσαῖα καὶ κυανᾶ χρώματα καὶ οἱ ὀφθαλμοί, οὗς ἕκαστον πτερόν αὐτῆς φέρει, προσδαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, θαμβοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες βλέπουσιν αὐτόν. Ὑπὸ τοιαύτην λαμπρὰν μορφήν παρουσιάζεται ὁ ταῶς εἰς τὸν θῆλυν ὅπως ἐλκύσῃ αὐτόν.

Ὁ θῆλος ταῶς δὲν ἔχει τὰ πτερὰ τόσον λαμπρὰ, ὅσον ὁ ἄρρην. Λέγουσιν ὅτι τὰ πτηνὰ ταῦτα κατὰγονται ἐκ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ὅτι ἄλλοτε ἦσαν τόσον σπάνια, ὥστε μόνον εἰς τὰς ἀλλὰς τῶν Πριγκήπων ἔβλεπέ τις αὐτά· ἀλλ' ἤδη, ἐξοικειωθέντα πρὸς τὰ ἡμέτερα κλίματα καὶ γενόμενα κατοικίδια ζῶα, χρησιμεύουσι καθὼς οἱ χῆνες, ὡς φύλακες ἄγρουνοι τῶν οἰκιῶν· ἡ ἀηδὴς ὅμως καὶ μελαγχολικὴ αὐτῶν φωνὴ ἐλαττῶνει πολὺ τὴν ὥραιότητα τοῦ πτερώματος αὐτῶν.

Ὁ ταῶς τρώγει κριθὴν καὶ ἄλλα γεννήματα. Ὑπάρχουσι καὶ λευκοὶ ταῶ, οἵτινες εἶναι κοινότατοι εἰς τὰ βόρεια μέρη. Ὁ ἰαπωνικὸς ταῶς ἔχει καλλονὴν σπανίαν.

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Ὁ Ἰωσήφ Βάρρας ἐκατοῖκε εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, 1779. Ἦτο δὲ παιδίον γενναῖοφρον, καὶ ἡγάπα τὴν

μητέρα του, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πατρίδα του. Ἄν καὶ μικρὸν παιδίον ἦτον ὅμως ἀληθὴς δημοκρατικὸς τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν.

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα ὑπὲρ ἐλευθερίας, κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν τῶν δημοκρατικῶν εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν ὡς τυμπανιστής. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν ψυχῇ τε καὶ σῶματι καὶ ἦτο πρόθυμος νὰ ὑπομείνῃ πᾶν εἶδος σκληραγωγίας καὶ στερεώσεως καὶ νὰ κάμῃ πᾶσαν θυσίαν ὅπως ἐλευθερωθῇ τῆς τυραννίας ἣ πατρὶς τὴν ὁποίαν τόσον περιπαθῶς ἡγάπα. Ἐν ᾧ δὲ ἦτον οὕτω πως ἐνησχολημένος δὲν ἐλησμονεῖ τὴν φιλοστοργὸν μητέρα του· ἀρκοῦμενος μὲ τὸ καθημερινὸν σιτηρέσιόν τε ἔστειλεν εἰς αὐτὴν δόλοκληρον τὸν μισθὸν του!

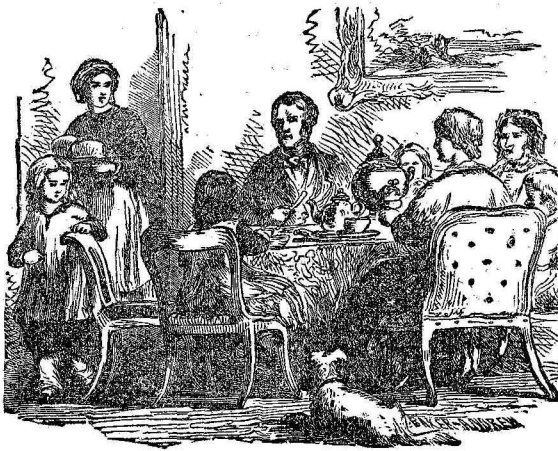
Τὸ σύνταγμα του διετάχθη νὰ πορευθῇ εἰς τὸ Λαβανδῆ, ὅπως καταπολεμήσῃ σῶμά τι στρατιωτικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα τῶν βασιλικῶν. Ὁ ἀγὼν ἦτο σφοδρὸς ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο κόμματα ἐμάχοντο μὲ μέγα πείσμα. Τέλος ἡμέραν τινα ὁ μικρὸς Βάρρας εὐρέθη περικυκλωμένος ὑπὸ ἀποσπάσματός τινος ἐχθρικοῦ, ἐξ ἑκκοσι περίπου στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι μὲ προτεταμένους λόγχας ἀπήτησαν παρ' αὐτοῦ νὰ φωνάξῃ «Ζήτω Λουδοβίκος ὁ δέκατος ἔβδομος!»

Εἰς τὴν δεινὴν ταύτην θέσιν εὐρεθεὶς ἔρριψε βλέμμα ἐταστικὸν ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς του, ἔπειτα ἐκβαλὼν τὸν πλὸν του καὶ ἀτενίσας ἐπὶ μίαν στιγμὴν πρὸς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν καὶ τὴν καταπράσινον γῆν, τὸν ὕψωσεν ὑψηλὰ καὶ ἐκραύγασε «Ζήτω ἡ Δημοκρατία.» Μόλις εἶχε προφέρει τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ εἰκοσι λόγχαι διεπέρασαν τὸ σῶμά του καὶ τὸ ἐξήλπωσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους νεκρόν. Ἀπέθανεν, ἀλλ' ἡ μνήμη του ζῇ καὶ θὰ ζῇ ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἱστορία. Ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἥτις εἶναι ἐκ Θεοῦ, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς εἶναι ἀρεταί, αἱ ὁποῖαι ἐπιζοῦν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀτόμου, οἱ δὲ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν πρέπει πάντοτε νὰ γυμνάζωνται εἰς αὐτάς, ἐὰν ἐπιθυμοῦν ν' ἀφήσουν τὴν μνήμην των ἀθάνατον, καὶ προετοιμασθῶσι κάλλιον διὰ τὸν οὐρανόν.

Η ΓΡΑΦΗ.

«Ἐλθέ καὶ κάθισον πλησίον μου — εἶπεν εὐσεβής τις ἱεροκλήρυς εἰς τινα τῶν φίλων του, ὀλίγας ὥρας πρὶν ἀποθάνῃ. — Θέσας δὲ τοὺς βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, «Ἄς ὁμιλήσωμεν — εἶπε, — περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς ἄλλης ζωῆς. Μὴ κλαίῃς δι' ἐμέ· εἶμαι εὐτυχής. Συλλογίζου περὶ ἐμοῦ καὶ ὁ συλλογισμὸς οὗτος ἄς σε ὠθῇ πρὸς τὰ ἐμπρός. Οὐδέποτε

ἐγνώριζον τί ἐστιν εὐτυχία, εἰμὴ ἀφ' οὗ εὗρον τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρά μου. Ἀναγίνωσκε, ἀναγίνωσκε τὴν Γραφήν! Κανὲν ἄλλο βιβλίον ἀς μὴ λαμβάνῃ τὴν θέσιν της. Δι' ὧν τῶν δυσχερειῶν καὶ θλίψεων μου οὐδέποτε ἀνέγνωσα ἄλλο βιβλίον. Ἡ Γραφή ὑπῆρξεν ἡ καθημερινὴ σπουδὴ μου καὶ ὅλη μου ἡ γνῶσις τῶν δογμάτων καὶ ὅλη μου ἡ συνοικεῖσις μὲ τὴν πείραν καὶ τὴν πραγματικότητά της θρησκείας· ἐλήφθησαν ἀπὸ μόνης τῆς Γραφῆς. Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἀναγινώσκουσι τὴν Γραφήν ὅσον πρέπει. Θρησκευτικὰ βιβλία εἶναι χρήσιμα, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν Γραφήν. »

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΣ.

Ὁ μικρὸς Θωμᾶς ἐπεσκέφθη ποτὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς θεῖους του, ὅστις κατέκει εἰς τὴν ἐξοχὴν. Ὅταν ἐφθασεν ἐκεῖ ἤρθε πολλοὺς ἄλλους φίλους τοῦ θεοῦ του μὲ τὰς οἰκογενεῖας των προσκεκλημένους, καὶ πολλὰ παιδιά μὲ τὰ ὅποια ἤρχισεν ἀμέσως νὰ τρέχῃ εἰς τὸν ὠραῖον κήπον τοῦ θεοῦ του καὶ νὰ παίζει.

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ γεύματος, ἐπειδὴ οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν πολλοὶ καὶ ἡ τράπεζα μικρά, ἔθεσαν τὰ παιδιά χωριστὰ εἰς ἄλλην τράπεζαν.

Ὁ Θωμᾶς ἦτο συνειδημένος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός του νὰ βλέπῃ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα του, ὅταν ὁ πατὴρ ἦτον ἀπών, νὰ ζητοῦν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ πρὶν ἀρχίσωσι νὰ τρώγῃσι καὶ ἐπερίμενε νὰ ἴδῃ τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς τὴν ὁποίαν τότε ἐκάθητο· ἀλλὰ τὰ ἄλλα παιδιά δὲν ἦσαν ὡς αὐτὸς ἀνατεθραμμένα, καὶ διὰ τοῦτο ἅμα παρτέθησαν τὰ φαγητὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἤρχισαν νὰ τρώγῃσι γελῶντα, χωρὶς νὰ εὐχαριστήσωσιν Ἐκεῖνον, ὅστις τοῖς ἔδιδε τὴν τροφήν των.

Τοῦτο ἐφάνη πολὺ παράξενον εἰς τὸν Θωμᾶν καὶ

μετὰ μικρὰν σιωπὴν καὶ δισταγμὸν ἐξεφώνησε, « Διὰ τί δὲν ζητεῖτε τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ; » « Σὺ εἶσαι ὁ καλλίτερος διὰ τοῦτο, — ἐξεφώνησαν τὰ περισσότερα, — ζήτησέ την οὐ. »

Ὁ καυμένος ὁ Θωμᾶς ποτὲ δὲν ἐφαντάζετο, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἤθελε στραφῇ εἰς αὐτόν. Ὅθεν πρὸς στιγμὴν εὐρέθη ἐμπερδευμένος ἀναλαβὼν ἀμέσως τὸ θάρρος του, μὲ φωνὴν καθαρὰν καὶ ἡχηρὰν ἐξεφώνησεν, « Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ποιμὴν μου, δὲν θέλω στερηθῆναι οὐδενὸς, διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. »

Πόσον ὠραία ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέρους τοῦτου τοῦ 23ου ψαλμοῦ, καὶ πόσον κατάλληλος ἡ προσθήκη τοῦ ὀνόματος τοῦ καλοῦ ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἴθε ὅλα τὰ μικρὰ παιδιά νὰ ἐνθουσιάζωνται καὶ ν' ἀγαποῦν τὸν Ποιμένα τοῦτον, τῶν ψυχῶν των, ὅστις εἶναι ἱκανὸς νὰ τὰ τρέφῃ καὶ τὰ σώζῃ εἰς τὸ παντέλες, καὶ νὰ ζητῶσι τὴν εὐλογίαν τε καὶ τὸν εὐχαριστήσωσιν, ὡς ὁ μικρὸς Θωμᾶς, ὁσάκις τρώγῃσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια Ἐκεῖνος τοῖς δίδει.

ΠΟΙΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΛΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ;

Ἡ ἀλήθεια, ἥτις παράγει φθόνον. Ἡ εὐτυχία, ἥτις γεννᾷ ὑπερηφανίαν. Ἡ ἀσφάλεια, ἥ γεννῶσα τὸν κίνδυνον, καὶ ἐξοικεῖσις, ἥ γεννῶσα τὴν περφορήσιν.

— Ἐάν θέλετε νὰ ἦσθε σεῖς αὐτοὶ εὐτυχεῖς, ἔστε ἄγιοι, ἀγαπάτε τὸν Ἰησοῦν καὶ κάμνετε ὅ,τι δύνασθε ὅπως καταστήσητε τοὺς ὁμοίους σας εὐτυχεῖς.

— Φεύγετε πάντα ὅστις περιπαίζει τὴν θρησκείαν.

ΩΡΑΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

« Τί εἶναι συνειδήσις; » ἠρώτησεν εἰς τῶν διδασκάλων ἐνὸς Κυριακοῦ σχολείου τοὺς μικροὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς του, ὅτινες εἶχον ὑπάγει ἵνα ἀκούσωσι τὴν ἐξήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου.

Διάφοροι ἀποκρίσεις ἐδόθησαν παρὰ πολλῶν, ἀλλ' ἡ ἐπομένη ἐπταετοῦς τινος παιδιοῦ εἶναι ἡ καταλλοιότερα καὶ ὠραιότερα.

« Συνειδήσις εἶναι ὁ Χριστὸς ψιθυρίζων εἰς τὰ ὦτά μας. »